

Man gik da til:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidigt Tillæg til Lov Nr. 110 af 18. April 1910 om Indkomstskat til Københavns Kommune.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 263).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Jeg skal tillade mig til det høje Landsting at anbefale det foreliggende Lovforslag, saaledes som det er vedtaget i Folketinget.

Fremsættelsen af dette Lovforslag paa Rigsdagen er foranlediget af, at Københavns Kommunalbestyrelse har henvendt sig til Indenrigsministeriet med Anmodning om, at der maatte blive gennemført en Ændring i den københavnske Skattelov af 1910 i Anledning af, at Kommunen i indeværende Regnskabsaar har maattet paatage sig betydelige ekstraordinære Udgifter, der ikke kunde forudses ved Tilrettelæggelsen af Aarets Budget, hvorfor Kommunen mener at maatte forudse et betydeligt Underskud paa sit Regnskab for Aaret 1939—40 — man nævner i saa Henseende et Beløb paa omkring en halv Snes Millioner Kroner.

De ekstraordinære Udgifter i indeværende Aar, som Kommunalbestyrelsen i den Henseende henviser til, er 3 Mill. Kr., som er en Følge af Love gennemført af Rigsdagen i sidste Efteraar, Love, der er foraarsaget af Krigen; endvidere 1½ Mill. Kr., der er en Følge af Faldet i Kronens Værdi i Forhold til Dollaren, og endelig 4½ Mill. Kr. Udgifter til det civile Luftværn i Henhold til en Anmærkning paa Finansloven for indeværende Aar. Hertil kommer, at det civile Luftværn paaregnes at ville stille yderligere Millionkrav til Kommunen i den kommende Tid, og endelig, at siden Kommunalbestyrelsens Henvendelse er der blevet offentliggjort et nyt Pristal, som har foraarsaget en Forhøjelse af Arbejdslønningerne allerede i indeværende Finansaar. Kommunalbestyrelsen har over for Indenrigsministeriet givet Udtryk for, at man mener, det sandsynligvis bliver nødvendigt i den Anledning at udskrive et ekstra Skattebeløb.

Denne Henstilling har været behandlet i Indenrigsministeriet, og Ministeriet maa anse det for at være meget betænkeligt, om Københavns Kommune skulde nødes til at afslutte sit Regnskab med et Underskud paa op imod en halv Snes Millioner. Jeg maa endvidere erkende, at det ikke vilde være holdbart, om Staten gennem en Lov-

givning, der er vedtaget efter Budgettets Lægning, var medvirkende til disse ekstraordinære Udgifter, men samtidig hindrede Kommunen i at imødegaa dette Forhold.

Det Lovforslag, jeg har fremsat for Rigsdagen, tager Sigte paa de ekstraordinære Forhold, som Krigen i denne Henseende har skabt og i Fremtiden eventuelt kan skabe for Kommunen, idet det gaar ud paa, at der for Skatteaarene 1939—40 og 1940—41 med Samtykke af Indenrigsministeren skal kunne ske en Forhøjelse af den paalignede ordinære Indkomstskat til Københavns Kommune, saafremt nye Love eller ekstraordinære Forhold medfører, at Budgettet i væsentlig Grad maa overskrides, dog at denne Adgang til Forhøjelse kun er til Stede inden for Rammerne af de saaledes af Love og ekstraordinære Forhold foranledigede forøgede Udgifter. Jeg skal tilføje, at den Adgang, det her er Hensigten at give Kommunen, er en Ret, som i Forvejen alle andre Bykommuner her i Landet har uden først at maatte gaa til Rigsdagen med Anmodning om en saadan Til-ladelse.

Københavns Kommunalbestyrelse henstillede endvidere, at Loven af 1910 blev ændret saaledes, at Kommunen fremtidig frit skulde kunne bestemme, med hvilken Procent af Grundbeløbet Indkomstskatten skulde udskrives for det følgende Aar, altsaa en Ændring, der vilde medføre, at den i Loven af 1910 indsatte Bestemmelse om, at der skal afholdes overordentligt Valg til Borgerrepræsentationen, saafremt Budgettets Vedtagelse vil medføre, at der i Indkomstskat maa udskrives et større Beløb end Grundbeløbet plus 20 pCt., bortfaldt. Jeg har ment, at man ved denne Lejlighedslov burde nøjes med den af de ekstraordinære Forhold paakraevende Ændring, medens Lovgivningens Bestemmelser om, at der i visse Tilfælde skal afholdes Skattevalg, ikke bør berøres af dette Forslag. Det er rigtigt, som det er fremhævet af Københavns Kommunalbestyrelse, at de Bestemmelser, der findes i 1910-Loven om Skattevalg, og som altsaa er affattet efter Forholdene, som de forelaa her i Landet for 30 Aar siden, ikke længere kan siges at være rationelle. Det samme kan imidlertid siges om de Bestemmelser, der paa dette Omraade gælder for Landets øvrige Kommuner i Henhold til Loven om kommunale Valg af 20. April 1908. Disse Spørgsmaal om Afholdelse af eventuelle Skattevalg i Landets Kommuner er altsaa Spørgsmaal, der for alle disse Kommuner Vedkommende maa siges at være af principiel Karakter, og jeg